

Sygn. akt IV KK 487/19

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 24 października 2019r.,

sprawy **Ł. P.**

skazanego za czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 280§1 k.k., art. 64§1 k.k. i in.,

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 30 maja 2019r., sygn. akt II Ka (...)

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w B. z dnia 20 lutego 2019r.,

sygn. akt II K (...)

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,**
- 2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Skarżący tylko pozornie podnosi w niej zarzuty związane z naruszeniem prawa procesowego, których miałby dopuścić się Sąd Odwoławczy, gdy w istocie skierowana jest ona przeciwko ustaleniom faktycznym i ocenom dokonany przez Sąd I – instancji. Kasacja została zatem wywiedziona wbrew treści art. 519 k.p.k., który zezwala na wnoszenie tego nadzwyczajnego środka odwoławczego jedynie od wyroków sądów odwoławczych oraz art. 523 § 1 k.p.k., który nie dopuszcza skarżenia w tym postępowaniu ustaleń faktycznych.

Obrona, choć sporządziła w niniejszej sprawie obszernie uzasadnioną kasację, uczyniła to jednak w sposób bardzo mało konkretny, ogólnikowy. Jak wskazano to już na wstępie, większość podniesionych zarzutów skierowana jest nadal do wyroku Sądu I instancji, co przecież w postępowaniu kasacyjnym jest niedopuszczalne.

Ponad powyższe wskazać należy, na brzmienie art. 455a k.p.k., który nie pozwala na uchylenie wyroku z tego powodu, że jego uzasadnienie nie spełnia wymogów z art. 424 k.p.k. i analogicznie – art. 537a k.p.k. (obowiązującego od dnia 5 października 2019r.), który już nie pozwala na uchylenie wyroku sądu odwoławczego z tego powodu, że jego uzasadnienie nie spełnia wymogów określonych w art. 457 § 3 k.p.k. Z tych względów, w sposób oczywisty, nie mogły być obecnie skuteczne, zarzuty podniesione w pkt le) i lf) kasacji.

Niedopuszczalny wprost, w świetle brzmienia art. 523 § 1 k.p.k., jest też zarzut II, jako odwołujący się do współmierności kary.

Równie nieskuteczny jest zarzut z pkt ld), gdyż art. 5 § 2 k.p.k. nie jest przepisem dla stron, lecz sądu. Wskazującym, jak ten ma postąpić, gdy napotka na niedające się usunąć wątpliwości. Nie ma natomiast odniesienia do wątpliwości stron procesu co do prawidłowości rozstrzygnięcia sprawy. Tak samo zarzut z pkt lc), odwołujący się do art. 4 k.p.k. – naruszenie go nie może stanowić samodzielnej podstawy zaskarżenia, gdyż w tym przepisie sformułowano jedną z zasad generalnych rządzących procesem karnym, która to zasada znajduje następnie konkretyzację w części szczegółowej kodeksu. Zatem treścią zarzutu może stać się jedynie naruszenie tych konkretnych, szczegółowo wskazanych przepisów, nie zaś zasady generalnej.

Nie mogło skuteczne być też wskazanie, że Sąd Odwoławczy wadliwie rozpoznał zarzut naruszenia art. 345 § 1 k.p.k., skoro przepis ten z dniem 1 lipca 2015 r. został uchylony (art. 1 pkt 114 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. poz. 1247).

Podobnie zarzut z pkt lg) – naruszenie art. 366 § 1 k.p.k. – wprost odnosi się do postępowania pierwszoinstancyjnego. Jak wydaje się, intencją skarżącego, podobnie jak w pkt la) i lb), było wskazanie na potrzebę działania Sądu z urzędu

i uzupełnienia postępowania dowodowego, jednocześnie jednak obrona nie podniosła zarzutu naruszenia art. 440 k.p.k.

Nie mogło też okazać się skuteczne wskazanie na naruszenie art. 433 § 1 k.p.k. – w tym układzie procesowy jedyne wprost przepisu „kasacyjnego” spośród wymienionych w skardze – skoro Sąd Odwoławczy sporządził obszerne uzasadnienie swego wyroku, w którym szczegółowo omówił wszystkie zarzuty podniesione w apelacji.

Brak zatem jakichkolwiek podstaw do uwzględnienia zarzutów podniesionych w kasacji.

Powyższe skutkowało uznaniem skargi kasacyjnej za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Skazanego obciążono kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego, nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.

as